

وینه دیوارییه کان

فەروخ نیعمەتیپوور
(نەروێج)

چەند رۆژێکە چەند وینەیهکی لە سەر دیواری ژووری خەوتنەکەمی هەلواسیوه. هەشت چوارچێتو و قالبێ و پینجیان وینەیی تێدان. هەر دە ساڵ لە تەمەنی و بەک وینە. لە مندالییەوه تا سەردەمی نیستاستا... تا تەمەنی پەنجاسالی. دەلێن کە نیسو سەدە لە تەمەنی مرۆف رۆیشت، دەبێ بەسەری بکاتەوه. دەلێن روحی "بوون" و جیهان هەر نیسو سەدەیهک گۆرانی بنەرەتی بەسەردا دیت. شوینی سێ وینە بەتالە. وینەکانی دەیهی شەش و حەوت و هەشت. ئەم نەریتەیی لە خانووی نۆرۆیژییەکاندا بینییوه و لەوتیوه هەلیگرتوووەتەوه. ژن و پیاوه پیرەکانی سەرروی حەفتا و هەشتا کە لە ژوورەکانیاندا لە سەر تەختە خەوهکان هێمنانە و بێ جوولە و بێ پرست پال کەوتوون و ئارام و بە حەسرەتەوه لە رۆژانی زووی تەمەن و ژیانیان دەروانن. ئەو نیگایانەیی جاری وایە ئەوەندە ساردن کە ئەم نازانی داخۆ پیری حەسرەتن، یان ترس لە مەرگ و لە داھاتوو.

لانی کەم هێشتا سێ دەیهی تری بە بەرەوهیە، هەلبەت گەر نەخۆشی، یان کارەساتی کتویر ئیسنی بدەن. نا، ئەو دەتوانن لانی کەم سێ دە سالی دیکە بژی، بەلام... بەلام نازانی بۆ هەر لە نیستاستاو حەز دەکا لاسایی نۆرۆیژییە پیرەکان بکاتەوه.

پیش ئەوهی بخەوی، بۆ دواجاری ئەو رۆژە لە سەر پێخەفەکانییەوه سەیری وینەکانی تەنیشتی دەکا. ئەوسا سەیری چوارچێتو بەتالەکان. ئەو چوارچێتوانەیی قەرارە لە داھاتوویدا وینەکانی تر لە خۆیان بگرن. عەکسەکانی نزیک لە پیری، تەنانەت خودی پیری. بلێی چۆن بنوێن؟ هە، لە دەیهی پەنجای تەمەندا، هێنانە بەرچاوی روالەتی پیری زۆر ئەستەم نییە، ئاسان بە دەستەوه دیت. سەر و ریشی سپی، زۆر یارمەتی دەدەن، بە تاییەت گەر ریش بەتلیتەوه و دواتر لەبەر

ناویندها گلزپه که به سهر سهرته وه بیت، باشتر بلتین به سهر ناو چاو و تهو پلته وه، نیتر چرچه کان زۆر بهر چاو تر ده نوین، ته نانهت قوولتر... یه کجار قوولتر. نا، چ دیه نیتکی سامناکه!

چند نه لوبومی پری وینه هی هیه، وینه جوربه جوربه کان. عه کس خزمان و قهومان، خه لکی گه رده، دۆستان و خۆی. نهو پتی وایه نه لوبوم، میتر وویه کی گچکه و گرنکه، میتر وویه ک، وینه دینوسیتته وه. وینه کانیش نه ونده وینه گری جوربه جوربان هیه ئیدی کهس ناتوانن بلن که به راستی نووسه ری نه م میتر ووه گچکه و گرنکه کین، کیتهان، نووسه ره بی ناو و نیشانه کانی ونبوی کۆلانه کانی پاردوو.

له ناو وینه کاند، وینه هی هاوړی مردوو ده کان زیاتر له هه شتیک تر سهرنجی راده کیشن. نهوان هه میسه به گه نجی ماونه ته وه. نهوان نیتر پیوست ناکا وه که نهو له بیری هه لواسینی وینه کانسان له سهر دیواری ژووری خه وته کانساندا بن، که سهریران ده کا، بۆ خۆشی وه که نهو سالانه ی لئ دیتته وه، بروا ناکا نه ونده تپه پریوه. شتیک له م نیته ودا هه له یه. نه لوبومه که ده به سستی و چاوه کانی ده قونجینن، بهو نیبه ته ی که چاوی هه لیتنا له جیاتی وینه کان، خودی که سه کان له وئ له ته نیشیتیدا بن، ریک وه که نهو سالانه، به لام چ خه ونیتکی به تال و چ ناره زوو به کی ناماقول! نه لوبومه که به قهه خودی مهرگ، رهق و چپر و مانگره. ژبان دئ و ده روا، به لام مهرگ نا، مهرگ نایهت و بروا، نهو هه میسه یه که جور "بوون" ه.

سهیری وینه کان ده کاته وه، کتوپر به بۆچونیتیک ده کا. نا، وینه کان ژبان ده هیتلنه وه. تو له وئ له ناویدای و ده سستی مهرگ ناتگاتن. چرکه به که له ته مه ن بووه به ساتیک هه میسه یی... بۆ هه تا هه تایه. رده نگه له بهر نه م هۆیه بیت پیسه نۆروژیه کان هه زیان به هه لواسینی وینه کانسانه. نیتر له وه دلنیا ده بن که بۆ هه میسه لیره ده میتنه وه. مهرگ به زینه ره کانی کاروانی ژبان.

بزه یه که ده که ویتته سهر لیتوی. به راستی زیره کن. به "ههشت" وینه ده توانری ژبان وه که مهرگ لئ بکری. "بوون" یک بۆ هه میسه. نیتر شه وه کانی تاریکی و خه وتنی ناو ژوو ره کان زۆر ترسناک نابن، به تایهت له شه وه سارد و دوورودریژه کانی پاییز و زستاندا. له و شه وانهی وا زهوی سهرتاسه ر سپی و ناسمان سهرتاسه ر

رده شه. له وئ له سهر دیواره که، مندالی، میتر مندالی، گه نجیتتی، گه وره سالی و پیسرتتی هه ن. نهوان له وین، نه گه رچی تو تیت په راندوون.

سهیری وینه مندالی خۆی ده کا. نیگایه کی مه عسووم له باوه شی دایکید... دایکتکی دووره ده ست. سهیری وینه کاتی میتر مندالی، نیگایه کی شه بیتانانه و پر له هه ز له کۆلانیکی خۆلایی سالانی دووردا، سهیری کاتی جه وانن، نیگایه کی پر جووله له به سستینی سروشتدا سروشتیک له بۆن و رده نگیتکی تر، سهیری وینه هی گه وره سالی، نیگایه کی قوول و ته نیشت سنووری ماندوویی له چایخانه به کدا. چند ساده و ساکار به کۆکردنه وی قۆناغه کانی ته مه نی له چند وشه و ده سته واژدها ده کا: ده سالی یه که م "مه عسوومی"، ده سالی دووم "زهره کی و جه ز"، دوو ده سالی سیسیه م و چوارده "جووله"، سه رنه نجام ده یه ی پینجه م "قوولی". بیسه ده کاته وه "ژبان بۆیه وا خیرا تپنده په ری... ژبان ته نیا بریتیه به له چند وشه یه که!" رقی له زمان ده بیتته وه. نه گه ر زمان نه بی سهاله کان هه ر وه که چۆن هه ن دوورودریژ ده نوین. نهوه وشه کانن کورتیان ده که نه وه... یه کجار کورت، نه وده کورت که زه مه ن و ژبان ده بن به مه ودا ی که وتنی زه رنه قوته یه که له هیتلانه که یه وه به ره و زهوی، به ره و نهو شوته ی پشیله یه کی ملۆزم خۆی تپیدا هه شار داوه.

رقی له نۆروژیه کانیش، له پیسه کانسان. نهوانیش به داهیتانی نه م شتوازه له هه لواسینی وینه، نه وده دی تر کاره ساته که یان قوولتر و به رفراوانتر کردته وه. وشه کان ته نیا بوون به چند قالب و چوارچیتوه. به یه که نیگا ده توانی هه ر هه موویان ببینی. زۆر خیرتر له گوتیان... له گوتنی وشه کان. به سهر کردنه وی هه شت قۆناغ له یه که چرکه دا! چ کاره ساتیک!

ده ست ده با وینه کان کۆده کاته وه. ده یانخاته ناو کارتۆنیکه وه. سهیری سه عاته دیواریه که ده کا. سه عات دوازه دی شه وه. سه به ی فریبان ده دا. جا بۆ فریدان؟ نا، سه به ی ده یانخاته ژیر زه مین. سه ره تا وینه کان بۆ ناو نه لوبومه که ی و دواتر چوارچیتوه کانیش بۆ ژیر زه مین. کارتۆنه که له ته نیشت ته ختی خه وه که یدا داده نت. گلۆپه که ده کۆژینیتته وه و ده چیتته ناو جیتگا که یه وه. له ده ره وه به رفراوی و کلوه درشته کانی به رفراو نارام نارام ده نیشنه سهر زهوی. په رده که جوانتر لاده دا. تیشکی به رفراو